Lietas Nr. C15139214

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Jelgavā 2014.gada 15.septembrī

Jelgavas tiesa: tiesnese D.Ruško
tiesas sēžu sekretāre I.Revina,
piedaloties prasītāja pārstāvim /pers. A/,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu SIA "ExpressCredit" prasību pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

Prasītājs SIA „ExpressCredit" cēlis tiesā prasību pret atbildētāju /pers. B/, kurā lūdz piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam aizdevuma pamatsummu 8897.73 *euro*, procentu par aizdevuma lietošanu 2153.39 *euro*, nokavējuma līgumsodu 682.58 *euro* un līgumsodu 8897.73 *euro*, kopā 20631.43 *euro* apmērā, nosakot prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6% apmērā gadā no aizdevuma summas , kā arī piedzīt tiesas izdevumus.

Prasībā norādīts, ka 2012.gada 21.jūnijā starp SIA „Lombards24.lv" (pēc nosaukuma maiņas SIA „ExpressCredit") un atbildētāju, tika noslēgts Aizdevuma līgums Nr.2012-511/AL, (turpmāk - Aizdevuma līgums).

Aizdevuma līguma priekšmets bija aizdevums 2845.74 *euro* apmērā, ko Aizdevējs apņēmās aizdot Aizņēmējai uz Aizdevuma līguma grafikā noteikto laiku, savukārt Aizņēmēja apņēmās to atmaksāt Aizdevējam Aizdevuma līguma grafikā noteiktajā termiņā un apmērā.

Parādniecei aizdevuma atmaksa bija jāveic saskaņā ar Aizdevuma līguma grafiku (Aizdevuma līguma 3.1 .punkts) līdz 2015.gada 30.jūnijam. Maksājumi netika veikti.

2012.gada 28.septembrī starp pusēm noslēgta vienošanās, kas paredzēja, ka Aizdevējs izsniedz Aizņēmējai vēl papildus 2845.74 *euro*, ko Aizņēmēja apņemas pieņemt un atmaksāt, saskaņā ar jauno aizdevuma atmaksas grafiku.

Parādniecei aizdevuma atmaksa bija jāveic saskaņā ar Aizdevuma līguma grafiku (Aizdevuma līguma 3.1 .punkts), līdz 2015.gada 30.oktobrim, taču maksājumi netika veikti.

2013.gada 26.februārī starp Aizdevēju un Aizņēmēju noslēgta otrā papildu vienošanās, kas paredzēja, ka pie jau izsniegtā aizdevuma tiek izsniegti vēl 2845.74 *euro*, konstatējot, ka aizdevuma summa ir 8897.73 *euro*, ko Aizņēmēja apņēmās atmaksāt saskaņā ar 2013.gada 26.februāra grafiku.

Aizdevuma atmaksa bija jāveic saskaņā ar Aizdevuma līguma grafiku (Aizdevuma līguma 3.1 .punkts), kas ir tā neatņemama sastāvdaļa un, kas paredzēja, ka turpmākie maksājumi veicami līdz 2018.gada 28.februārim.

Aizdevuma līgumā puses vienojušās, ka gadījumā, ja Aizņēmēja kavē aizdevuma atmaksas termiņus, kas noteikti grafikā, Aizdevējs ir tiesīgs aprēķināt nokavējuma līgumsodu 0.5% apmērā no kavētā maksājuma par katru kavējuma dienu.

Prasītājs aprēķinājis līgumsodu par laika periodu no 2013.gada 28.februāra līdz 2013.gada 24.jūlijam 682.58 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Aizdevēja grāmatvedībā esošo informāciju Aizņēmēja pēc 2013.gada 26.februārī noslēgtās vienošanās nav veikusi nevienu maksājumu aizdevuma atmaksai, tādējādi 2013.gada 24.jūlijā Aizdevējs saskaņā ar Aizdevuma līguma II daļas Vispārējo aizdevuma līguma noteikumu 5.3.1. punktu vienpusēji izbeidza Aizdevuma līgumu ar 2013.gada 24.jūliju.

Tā kā Aizdevuma līgums uzskatāms par izbeigtu, Aizņēmējai ir pienākums atmaksāt aizdevuma pamatsummu 8897.73 *euro*, procentus par aizdevuma lietošanu 2153.39 *euro* un nokavējuma līgumsodu 682.58 *euro*, kas aprēķināti līdz 2013.gada 24.jūlijam.

Pamatojoties uz Aizdevuma līguma II daļas Vispārējo noteikumu 8.4.punktu, prasītājs aprēķina par laika periodu no 24.07.2013. līdz 01.11.2013. līgumsodu Ls 6253.36 apmērā. Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1589., 1590., 1716., 1717., 1 720.panta pirmā daļa, 1756., 1765., 1828.pantu.

Atbildētāja/pers. B/ iesniegusi tiesā rakstveida paskaidrojumu (lietas 48.-49.lapa), kurā norāda, ka parādu nebija iespējas samaksāt, sakarā ar kredītu pārdod māju un apņemas visu samaksāt.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāvis /pers. A/ prasību uzturēja uz prasības pieteikumā minētā pamata.

Atbildētāja/pers. B/ uz tiesas sēdi neieradās. Par sēdes vietu un laiku paziņots likumā noteiktā kārtībā, nosūtot pavēstes ierakstītā vēstulē uz viņas deklarēto dzīvesvietu. Neierašanās iemesli tiesai nav zināmi. Tā kā atbildētājai pavēste sūtīta uz deklarēto dzīvesvietu, kur atbilstoši Civilprocesa likuma 56.panta piektajai daļai viņai jābūt sastopamai, tiesa atzīst, ka pavēstes atgriešana tiesai neietekmē dokumentu paziņošanas faktu (Civilprocesa likuma 56.^{1} panta otrā daļa).

Pie šādiem apstākļiem tiesai ir pamats lietu izskatīt atbildētājas prombūtnē, jo tiesa nesaskata Civilprocesa likuma 209., 210.pantā noteiktos pamatus lietas izskatīšana atlikšanai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 208.^{1} panta pirmo daļu aizmugurisks spriedums ir spriedums, ko pirmās instances tiesa taisa lietā, kurā atbildētājs nav sniedzis paskaidrojumus un nav ieradies pēc tiesas aicinājuma, nepaziņot neierašanās iemeslu. Tiesa nesaskata Civilprocesa likuma 208.^{1} panta trešajā daļā norādītos šķēršļus aizmuguriska sprieduma taisīšanai.

Ievērojot to, ka atbildētāja nav sniegusi lietā paskaidrojumus, nav ieradusies uz tiesas sēdi, nepaziņojot neierašanās iemeslu, un atbilstoši Civilprocesa likuma 59.panta pirmajai daļai nepastāv priekšnosacījumi personas aicināšanai uz tiesu ar publikāciju oficiālajā izdevumā „Latvijas Vēstnesis", tiesai ir pamats taisīt aizmugurisku spriedumu.

Motīvu daļa

Novērtējot prasības pieteikumā norādītos apstākļus kopsakarā ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

2012.gada 21.jūnijā starp atbildētāju un SIA „Lombards24.lv", kā aizdevēju noslēgts Aizdevuma līgums Nr.2012-511/AL, saskaņā ar kuru aizņēmējai izsniegts aizdevums 2845.74 *euro* apmērā ar aizdevuma atmaksas datumu – 2015.gada 30.jūnijam (lietas 12.-16.lapa).

2012.gada 28.septembrī starp pusēm noslēgta vienošanās, saskaņā ar kuru atbildētājai papildus izsniegts aizdevums 2845.74 *euro*, ko atbildētāja apņēmās atmaksāt, saskaņā ar jauno aizdevuma atmaksas grafiku līdz 2015.gada 30.oktobrim (lietas 25.lapa).

2013.gada 26.februārī starp pusēm noslēgta vienošanās, saskaņā ar kuru atbildētājai papildus izsniegts aizdevums 2845.74 *euro*, konstatējot, ka aizdevuma summa ir 8897.73 *euro*, ko Aizņēmēja apņēmās atmaksāt saskaņā ar 2013.gada 26.februāra grafiku (lietas 30.-32.lapa) līdz 2018.gada 28.februārim.

Saistības nodrošināšanai, 2012.gada 21.jūnijā starp pusēm noslēgts Hipotēkas līgums Nr. 2012-511/HL, kas grozīts ar 2012.gada 28.septembra un 2013.gada 26.februāra vienošanos (lietas 17.-19., 26., 30.lapa), saskaņā ar kuru tika ieķīlāts atbildētājas nekustamais īpašums /adrese A/, nosakot ar ķīlas nodrošināto prasījumu maksimālo summu 8537.23 *euro*.

Atbilstoši Uzņēmuma reģistra 25.06.2012. lēmumam Nr.6-12/85823/1 (lietas 44.lapa), SIA „Lombards24.lv" mainīts nosaukums uz SIA „ExpressCredit", līdz ar to, tiesa atzīst, ka SIA „ExpressCredit" ir prasījuma tiesības pret atbildētāju.

Līguma 3.1.punktā pielīgts, ka aizņēmējs atmaksā aizdevējam aizdevumu, komisiju, kā arī citus maksājumus, kas aprēķināti saskaņā ar līguma noteikumiem, aizdevuma summas atmaksas datumā, veicot pārskaitījumu uz Līgumā norādīto aizdevēja kontu vai aizdevēja klientu apkalpošanas centros.

Atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta 3.punktam, atbildētāja ir atzīstama par patērētāju.

Saskaņā ar Civillikuma 1590.pantu katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu.

Atbildētāja neapstrīd, ka prasītājs ar līgumu uzņemtās saistības izpildījis (lietas 22.-25.lapa).

No prasības pieteikuma izriet, ka atbildētāja aizdevumu un pielīgtos aizdevuma lietošanas procentus termiņā neatlīdzināja, lai gan Civillikuma 1587.pants noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumu. Aizņēmējam jāatdod tāda pati summa, kādu viņš saņēmis (Civillikuma 1943.pants).

Civilprocesa likuma 96.panta piektajā daļā noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētāja noslēgtā līguma tiesiskumu, aizdevuma summas saņemšanas faktu nav apstrīdējusi, kā arī nav iesniegusi pierādījumus tam, ka savas saistības ar prasītāju būtu nokārtojusi un parādu samaksājusi, kas, atbilstoši Civillikuma 1838.panta pirmajai daļai, jāpierāda parādniekam.

Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt prasības pieteikumā norādītos apstākļus – faktu, ka atbildētāja līgumos pielīgtās saistības nav izpildījusi un aizdevumu kopā ar pielīgtajiem aizdevuma lietošanas procentiem noteiktajā termiņā, kārtībā un apmērā prasītājam nav atmaksājusi.

Civillikuma 1589.pantā ir noteikti gadījumi, kad pēc Civillikuma pielaižama vienpusēja atkāpšanās no līguma. Minētajā normā noteikts, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

No lietā esošā Paziņojuma (lietas 34.-36.lapa) redzams, ka prasītājs 2013.gada 24.jūlijā paziņo atbildētājai par Aizdevuma līguma vienpusēju izbeigšanu, pieprasot nekavējoties veikt aizdevuma, līgumsoda un procentu samaksu.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8.[1]panta ceturtās daļas 1.punkta izpratnē par būtisku līguma pārkāpumu uzskatāma kredīta atmaksas vai procentu samaksas maksājumu kavēšana ilgāk kā par 60 dienām vai biežāk kā trīs reizes gada laikā, katru reizi ilgāk par 30 dienām.

Pie apstākļiem, kad atbildētāji kavē aizdevuma maksājumu termiņus kopš 2013.gada 28.februāra, tiesa atzīst, ka prasītājam bija tiesības saskaņā ar Aizdevuma līguma II daļas 5.3.1.apakšpunktu vienpusēji izbeigt līgumu ar 2013.gada 24.jūliju.

Atbilstoši Civillikuma 1943.pantam, aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis. Saskaņā ar Civillikuma 1946.pantu, procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Tiesa atzīst par pierādītu, ka atbildētājai pienākums atmaksāt prasītājam aizdevuma pamatsummu 8897.73 *euro*. Atbildētāja parāda apmēru nav apstrīdējusi.

Aizdevuma līguma II daļas 3.1.punktā pielīgts, ka aizņēmējs atmaksā aizdevējam aizdevumu un maksā aizdevējam procentus no aizdevuma par visu faktisko aizdevuma izmantošanas laiku saskaņā ar aizdevuma līguma noteikumiem un grafiku.

Prasītājs aprēķinājis aizdevuma lietošanas procentus par laika periodu no 2013.gada 28.februāra līdz 2013.gada 24.jūlijam 2153.39 *euro*.

Civillikuma 1753.pantā noteikts, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par naudas summas lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar tās daudzumu un lietošanas ilgumu.

Atbilstoši Līguma pamatnoteikumu 1.13.apaškpunktam un Līguma 8.3.punktam, ja aizņēmējs kavē Līgumā noteiktos maksājumus, aizņēmējs maksā aizdevējam līgumsodu pamatnoteikumos noteikta apmērā (0,5%) no aizdevuma summas par katru kavējuma dienu.

Prasītājs aprēķinājis līgumsodu saskaņā ar Līguma pamatnoteikumu 1.13.apaškpunktu un Līguma 8.3.punktu par laika periodu no 2013.gada 28.februāra līdz 2013.gada 24.jūlijam 682.58 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpilda vai neizpildītu pienācīgi.

Kā secināms no lietas materiāliem, aizdevējs ir izvēlējies līgumā pielīgtās tiesības un izbeidzis aizdevuma līgumu, vienpusēji atkāpjoties no aizdevuma līguma un pieprasot nekavējošu saistību izpildi, proti, samaksāt aizdevuma pamatparādu, nesamaksātos aizdevuma lietošanas procentus, nevis cēlis tiesā prasību par noslēgto līgumu izbeigšanu, kas dotu prasītājam tiesības prasīt aizdevuma lietošanas procentus līdz lietas izskatīšanas brīdim.

Tiesa uzskata, ka izbeidzot līgumu vienpusējā kārtā pirms galējā aizdevuma samaksas termiņa iestāšanās un prasot tūlītēji atmaksāt aizdevuma pamatsummu, izbeidzas arī prasītājas naudas summas lietošanas atvēlējums.

Pastāvot šādam apstāklim, tiesas ieskatā, prasītājam ir tiesības prasīt līgumiskos procentus, kuru maksāšanas pienākums bija radies pirms galvenās saistības vienpusējas izbeigšanas.

Vienlaicīgi, tiesa atzīst, ka noraidāms prasījums daļā par līgumsoda 8897.73 *euro* apmērā piedziņu, kas aprēķināts saskaņā ar Aizdevuma līguma II daļas Vispārējo noteikumu 8.4.punktu, par laika periodu no 2013.gada 24.jūlija līdz 2013.gada 1.novembrim.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta sesto daļu, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru.

Kā norādīts Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 30.janvāra spriedumā lietā Nr. SKC – 644/2013 ar atkāpšanos no līguma vairs nepastāv līgumisks (juridisks) pamats piemērot bijušā līguma noteikumus par līgumiskajiem procentiem un līgumsodu. Prasītājam bez šaubām ir tiesības saņemt kredīta nedzēsto pamatsummu, kā arī procentus un līgumsodu, kas uzkrājušies līdz līguma izbeigšanas brīdim, un tā kā tas ir kapitāls, kas atrodas pie citas personas – tad no līguma izbeigšanas brīža arī likumiskos procentus saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu likumisks (likumā noteikts) līgumsods šādā

situācijā Civillikumā nav noteikts.

Ar šo spriedumu Senāts atkāpjas no judikatūras un izdara precizējumu, ka līgumiskie procenti un līgumsods gadījumos, kad līdzējs tiesīgi atkāpjas no līguma, ir atlīdzināmi līdz brīdim, kad līgums beidz pastāvēt.

Turklāt konkrētajā gadījumā starp pusēm pastāv tiesiskās attiecības, kuras regulē Patērētāju tiesību aizsardzības likums, kas ir speciālais likums attiecībā pret Civillikuma normām, tādējādi Aizdevuma līguma II daļas Vispārējo noteikumu 8.4.punkts izvērtējams saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likumu.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta vienpadsmitā daļa nosaka, ka tiesa, izšķirot strīdu vai veicot citas no ražotāja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja un patērētāja noslēgtā līguma izrietošās procesuālās darbības, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus.

Eiropas Kopienu Padomes 1993.gada 5.aprīļa Direktīvas 93/13/EEK preambulā norādīts, ka preču un pakalpojumu ieguvējiem jābūt aizsargātiem pret pārdevēja vai pakalpojumu sniedzēja pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu, jo īpaši attiecībā uz iepriekš noformētiem standartlīgumiem. Noteikumu vienmēr uzskata par tādu, par kuru nebija atsevišķas apspriešanās, ja tas ir sastādīts jau iepriekš un patērētājam tādēļ nav bijusi iespēja iespaidot to saturu, jo īpaši saistībā ar iepriekš formulētiem standartlīgumiem (Direktīvas 3.panta 2.punkts). Direktīvas 6.pants dalībvalstīm uzliek pienākumu noteikt, ka netaisnīgi noteikumi patērētājam nav saistoši. Efektīvu patērētāju aizsardzību var nodrošināt tikai tad, ja nacionālā tiesa atzīst, ka tai ir kompetence novērst šāda veida noteikumus pēc savas iniciatīvas.

Ņemot vērā to, ka lietā nav konstatējams, ka puses būtu apspriedušas līguma noteikumus katru atsevišķi, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā noslēgts tipveida līgums. Līgums vienmēr ir uzskatāms par savstarpēji neapspriestu, ja līgums sastādīts iepriekš un patērētājam nav bijis iespējas ietekmēt attiecīgā līguma noteikumus.

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešās daļas 4.punktu par netaisnīgiem līguma noteikumiem uzskatāmi noteikumi, kas uzliek patērētājam, kurš neizpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu.

Kā atzinis Senāta Civillietu departaments 2011.gada 12.janvāra spriedumā, lietā Nr.SKC-25/2011, kur vērtēta līgumsoda apmēra pamatotība, likumā nevar būt ietverta tāda līgumsoda būtība, ka parādnieks uzņēmies nevis konkrēti izmērāmu „pamatumu", bet maksājumu, kas var augt līdz bezgalībai.

Kā redzams, konkrētajā gadījumā pielīgts līgumsods 1% dienā no aizdevuma summas par katru dienu un, ja nokavējums būtu aprēķināts par vienu gadu, tad līgumsods ievērojami pārsniegtu pamatparādu.

Neatkarīgi no tā, ka prasītājs aprobežo līgumsodu ar pamatparāda apmēru, tiesa uzskata, ka šāds līguma noteikums, kas paredz neierobežotu līgumsoda maksimālo apmēru, kas kopsummā var vairākkārtīgi pārsniegt aizdevuma pamatsummu, saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešās daļas 4.punktu, uzskatāms par netaisnīgu līguma noteikumu, jo uzliek patērētājam, kurš neizpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu.

Savukārt Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta astotajā daļā paredzētas sekas, kas iestājas, ja tiek konstatēti netaisnīgi līguma nosacījumi, un proti, ražotāja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja un patērētāja noslēgtajā līgumā ietvertie netaisnīgie noteikumi nav spēkā no līguma noslēgšanas brīža, bet līgums paliek spēkā, ja tas var pastāvēt arī turpmāk, kad izslēgti netaisnīgie noteikumi.

Ņemot vērā minēto, Aizdevuma līguma II daļas Vispārējo noteikumu 8.4.punktā ietvertais līgumsoda apmērs ir atzīstams par netaisnīgu, tādējādi uz patērētāju nav piemērojams.

Atsaucoties uz minēto, ir atzīstams, ka prasītājam ir tiesības prasīt līgumiskos procentus 2153.39 *euro* un līgumsodu 682.58 *euro*, kas aprēķināti par laika periodu no 2013.gada 28.februāra līdz 2013.gada 24.jūlijam, bet prasība daļā par līgumsoda 8897.73 *euro* piedziņu kā nepamatota noraidāma.

Tiesiskajās attiecībās, sakarā ar sodoša rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanu, par vispārēju principu tiesībās ir atzīstams taisnīguma un samērīguma princips.

Sakarā ar likuma tieša norādījuma neesamību, jautājums par līgumsoda samērīgumu un taisnīgumu izlemjams pēc tiesas ieskata saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.pantam (*sk.LR Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2008.gada 14.maija spriedumu lietā SKC -212*).

Tiesa, samērojot pušu tiesiskās intereses, kā arī novērtējot pieļautā kavējuma ilgumu, atzīst, ka līgumsods par laika periodu no 2013.gada 28.februāra līdz 2013.gada 24.jūlijam 682.58 *euro* apmērā ir vērtējamas kā saprātīgs un taisnīgs, kas kā nokavējuma sekas nodrošinātu samērīgu sodu par neizpildīto saistību.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu tiesa arī atzīst prasītājas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētāja /pers. M/ likumiskos procentus, kas saskaņā ar Civillikuma 1765. panta pirmo daļu noteikti - seši procenti no simta gadā no piedzītās, bet neatmaksātās parāda pamatsummas.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajai daļai pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam – proporcionāli tai prasījuma daļai, kurā prasība noraidīta.

Prasība apmierināta 11733.70 *euro* apmērā, kas no prasības summas 20631.43 *euro* ir 56,87 %, tādējādi no atbildētājas par labu prasītājam proporcionāli piedzenama samaksātā valsts nodeva 541.32 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3.57 *euro,* kopā 544.89 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1} pantu, atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei - 10 dienas no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Rezolutīvā daļa
Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8. un 97.pantu, tiesa
nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „ExpressCredit" aizdevuma pamatsummu 8897.73 *euro*, aizdevuma lietošanas procentus par laika periodu no 2013.gada 28.februāra līdz 2013.gada 24.jūlijam 2153.39 *euro* un nokavējuma līgumsodu par laika periodu no 2013.gada 28.februāra līdz 2013.gada 24.jūlijam 682.58 *euro*, kopā 11733.70 *euro* un tiesas izdevumus 544.89 *euro,* kas iemaksājami kontā Nr. LV15RIBR00118801N0000, AS „Reģionālā investīciju banka".

Noraidīt prasība daļā par līgumsoda 8897.73 *euro* piedziņu.

Noteikt /pers. B/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Atzīt SIA „ExpressCredit" tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no tiesas piedzītās, bet vēl nesamaksātās pamatparāda summas līdz sprieduma izpildei.

Spriedumu prasītājs var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas 2014.gada 24.septembra apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesai, iesniedzot apelācijas sūdzību Jelgavas tiesā, bet atbildētājs 20 dienu laikā no aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas var iesniegt pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Tiesnese D.Ruško